ธุรกิจการเลี้ยงสุกรในเขตอำเภอหาดใหญ่

บทนำ

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีรัฐบาลชุด พล อ.เกรียงศักดิ์ ชมนันท์ บริหารประเทศ ได้ประกาศให้ปีนั้นเป็นปี "เกษตรกร" และรัฐบาลชุดต่อ ๆ มา ก็ได้ยึดนโยบายนี้เป็นนโยบายหลักในการพัฒนาประเทศโดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๕ โดยเน้นถึงการพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเกษตรกรเป็นอย่างมาก นโยบายหลักนี้รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณไว้เป็นจำนวนมาก และได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานและองค์การต่าง ๆ จากต่างประเทศด้วย เช่น ธนาคารโลก ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ เป็นต้น ในอนาคตข้างหน้า นโยบายนี้ก็ยังดำรงอยู่ นับว่าเป็นนโยบายที่ดีของรัฐบาลที่มีต่อเกษตรกร

อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยของโครงการนี้ ก็เป็นส่วนหนึ่งของภาคการเกษตร ซึ่งมีบทบาทต่อเศรษฐกิจและชีวิตประจำวันของประชาชนเป็นอย่างมาก อาชีพเกษตรกรนั้นย่อมมีความเสี่ยง เพียงแต่ว่าความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นมีมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของการเกษตรที่เกษตรกรได้ยึดเป็นอาชีพ เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็ย่อมแตกต่างกันไป แต่ปัญหาสำหรับอาชีพการเลี้ยงสุกรนั้น มักจะเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องและไม่มีวันที่จะสิ้นสุด ถึงแม้ว่ารัฐบาลได้กำหนดนโยบายให้ความช่วยเหลือทั้งทางด้านการเงิน วิชาการ และอื่น ๆ โดยผ่านหน่วยงานของรัฐที่ได้กระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศก็ตาม แต่ปัญหาของเกษตรกรก็ยังคงเกิดขึ้น และนับวันจะรุนแรงมากขึ้น เพราะตัวนโยบาย กับตัวปัญหา ไม่สามารถปะติดปะต่อกันได้ กล่าวคือ นโยบายนั้นยังเข้าไม่ถึงประชาชนอย่างแท้จริง หรือเข้าถึงเฉพาะเกษตรกรบางกลุ่มเท่านั้น ทำให้การดำเนินงานของรัฐไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้สำเร็จทุกประการ

สำหรับปัญหาของผู้เลี้ยงสุกร ก็มีอยู่หลายด้านด้วยกัน คือ ทางด้านการเลี้ยง การลงทุน และการจำหน่ายออกสู่ตลาด ตลอดจนการเลี้ยงสุกรต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ ในภาคเกษตรกร เมื่อเทียบกับปริมาณที่ผลิตออกมา